

KNSB COMPETITIE RONDE 2
HSC HELMOND – VENLO 1

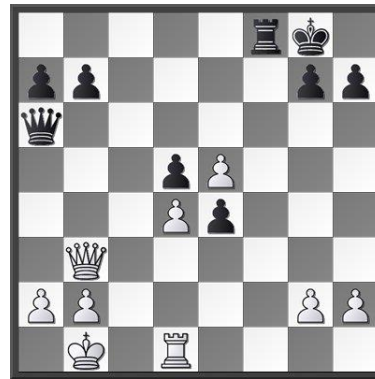
LICHTE TELEURSTELLING

De verwachtingen voor de wedstrijd tegen HSC Helmond waren hooggespannen. Vorig jaar werd immers met maar liefst 1-7 gewonnen. Het moet daarbij wel opgemerkt dat we destijds in de sterkste opstelling konden aantreden. Voor deze gelegenheid waren er zoveel afzeggingen dat zelfs de marge die we hadden ingebouwd (team bestaat uit negen spelers, plus extra een Duitse reservespeler) niet meer voldeed. Omdat Thomas Neuer als eerste reserve niet beschikbaar was moest ik in ons bestand echte reserves duiken. Daarvan kon alleen Frans Mertens meespelen. De anderen waren telefonisch onbereikbaar dan wel niet beschikbaar. Hierdoor werd doorschuiven vanuit het tweede team noodzakelijk. Na een avondje bellen en regelen schoof Hans Everaars door naar team 1 en speelde Piet Thijssen mee in team 2.

Ondanks de verschuivingen had ik goede moed dat alles op zijn pootjes terecht zou komen. Ik had twee goede invallers die in het verleden al diverse malen bewezen hebben het niveau in de tweede klasse aan te kunnen. Bovendien toonde de vorige wedstrijd aan dat ons team zonder noemenswaardige opstartproblemen aan de competitie begonnen is. De scherpte is er. Aangezien HSC bovenin een paar heel goede spelers heeft was mijn hoop gevestigd op de middenborden. Daar zou door ons het verschil gemaakt moeten worden. Helaas lukte dit maar gedeeltelijk. HSC weerde zich zo goed dat we deze wedstrijd net zo goed hadden kunnen verliezen. Uiteindelijk werd er een moeizaam bevochten gelijkspel uit het vuur geslept. Laten we eens wat partijstellingen aanschouwen.

Bord 1

T. Smith – B. Dekker

Dit is de slotstelling na 25 zetjes Franse opening. Behalve wat stukkenruil gebeurde er in deze partij niets en werd er terecht tot remise besloten. De pionnenstructuur is esthetisch fraai.

Bord 2

R. Venis – R. van Gool

Een tactisch moeilijke en enerverende partij. Rudi maakte als eerste een, meteen fatale, tactische fout, wat deze partij tot een miniatuur maakt. Zie diagram na 18...,Pe4?

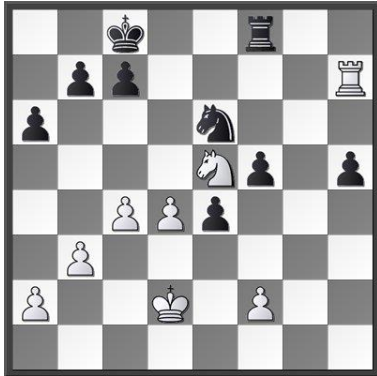

Ruben profiteerde van een overbelaste dame: **19.Txe7!**, **Pc5** **20.Txf7,Pxd3** **21.Txg7+,Kxg7** **22.exd3** 1-0 op 22...,Txd4 volgt immers 23.Lb2 en wit blijft een stuk voor.

Bord 3

J. Nabuurs – H. Faber

Na een lange positionele partij met wisselende kansen had Hugo een pion veroverd, maar daarvoor verkreeg Joep groot positievoordeel. In deze stelling koos Joep voor een zetherhaling, waarna de partij in remise eindigde:

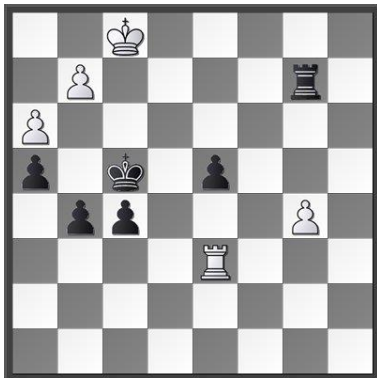

46.Pg6,Tf6 47.Pe5,Tf8 48.Pg6,Tf6 enz. Joep had hier echter nog de kans op winst te spelen. Dan had hij **46.d5!** moeten doen. Bijv. **46...Pf4+ 47.Ke3,Pg2+ 48.Kd4** en de witte d-pion wordt gevaarlijk. Of: **46...Pd4 47.Ke3,Pc2+ 48.Kf4,Pe1 49.Pg6,Pd3+ 50.Ke3,Tf6 51.Pf4,Pxf4 52.Kxf4** In beide varianten zorgt de grote activiteit van de witte koning en de sterke positie van de witte toren voor een duidelijke witte plus.

Bord 4

M. Smit – R. Montignies

Ook hier een lange positionele partij resulterend in een toreneindspel waarin Rainer gaandeweg de overhand kreeg.

Het eindspel is ver gevorderd. In plaats van aan de d-pion te blijven hangen koos Rainer nu voor een sterke koningspositie zodat op den duur wits koningsvleugelpionnen één voor één vallen. **59...Kg3 60.Td5,Tf2+ 61.Ke1,Kxg2 62.Txd4,Tf1+ 63.Ke2,Tb1 64.Td5,Kxh3 65.Txf5,g4 66.Kd3,g3 67.Kc2,Te1 68.b6,Te8 69.b7,Tb8** 0 – 1.

Bord 5

H. van Gool – J. Cebula

Na een mislukte opening waarbij ik een pion inboette nam ik, geholpen door aarzelend spel van mijn opponent, gaandeweg het initiatief. Dit werd bekroond met een centrumdoorbraak gevolgd door een krachtige koningsaanval.

30.e5!,dxe5 31.Lxe5,Da7 32.Kh1,Lb5 33.Pd2,De7 34.Te1,Dg5 35.Lf4,Df6 36.Pe4 met tempo komen de witte stukken in de aanval erbij. **36...Df8 37.d6,Pe6 38.Le5**

Dit is helemaal uit. Er volgde nog: **38...Pg7 39.Pf6+,Kh8 40.Dh4,h5 41.Dg5,Pe6 42.Pxe8+** 1 – 0.

Bord 6

G. van de Kerkhof – H. Everaars

In een gesloten stelling probeerden beide spelers, elk aan de andere kant, erdoorheen te komen. De witspeler was hierbij succesvol.

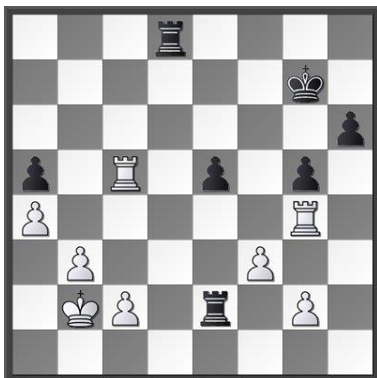

28.gxf5,exf5 29.Txg6 nog sterker is meteen **29.Lf3!** **29...hxg6 30.Lf3,Da6 31.Ld5+,Tf7 32.Lh4,Lxh4 33.Dxh4,axb3 34.axb3,Pd8?** **34...Te8** had nog even standgehouden. **35.De7!,g5 36.De8+,Kh7 37.Lxf7,Pxf7 38.Dxb8,Da2 39.e6** 1 – 0

Bord 7

O. Alkhazashvili – P. van Asseldonk

In een draak wikkeld Ololi op eenvoudige wijze af naar een beter eindspel met zware stukken. Nadat ze de c-pion veroverd had, maakte ze het zichzelf nog even moeilijk. Haar opponent hielp haar door een tweede pion in de aanbieding te doen.

38...Td4? 39.Txe5!,Txe5 40.Txd4,Te2 41.g4,Tf2 42.Td3,Kf6 43.Te3 1 – 0 .

Bord 8

P. Boudewijns – F. Mertens

Frans kwam mij halverwege de wedstrijd vertellen dat hij graag remise wilde aanbieden. Op dat moment vertrouwde ik de situatie niet en meende ik dat we wel eens een vol punt op bord 8 nodig konden hebben. Bovendien zag Frans' stelling er als een van de weinigen op dat moment gezond uit. Ik liet Frans doorspelen en prompt liet hij zich truiken door Pascal:

Wit trok hier **22.Pxd5!** Waarschijnlijk schrok Frans er zo van dat hij verkeerd reageerde. Zwart kan hier de stelling namelijk in evenwicht houden middels de volgende variant: **22...Lxd2 23.Pxb6,Le3+ 24.Kh1,Td8 25.fxe6,fxe6 26.Pc4,Lxd4 27.Pxa5,Lxc3 28.Pxc6,Txc6 29.bxc3,Txc3 30.Txb7,Tf8 31.Tfb1,Txa3.**

In plaats daarvan nam Frans op d5 terug waarna een koningsaanval volgde: **22...exd5? 23.Dxg5,Pxd4 24.Kh1,f6 25.De3** (veel sterker is **exf6**), **...fxe5 26.Dxe5,Pb5 27.Dxd5+,Kh8?! 28.f6,Pxc3 29.bxc3,Da6?** Beter **...Dc6 30.De5?** (f7 wint meteen) **...gxf6??** Hier had **...Tf7** nog even stand gehouden. **31.Txf6** 1-0

Met de 4-4 mogen we gezien de partijstellingen misschien blij zijn, maar het gevoel blijft knagen dat we een belangrijk punt hebben verloren in de race naar het kampioenschap.